

bæret opmærksom paa. Det er for det første, at mangfoldige af de Bilag, der ere trykte i Statsrevisorernes Betænkning, vistnok ere Bilag, som sendes med selve Statsregnskabet til Revisorerne, som Revisorerne faa fra de paagældende Ministre med Statsregnskabet, og som kunne have meget stor Interesse. Hvis Statsrevisionen ikke skulde trykke dem, maatte man forlange, de skulde optages i selve Statsregnskabet. Men det vil være mindre heldigt; det er meget bedre, at Statsrevisorerne selv bagefter afgøre, hvad der skal trykkes, og hvad der ikke skal trykkes. Men dernæst er der en Betragtning, som jeg synes maa have meget stor Betydning og maa gøre Statsrevisorerne meget betænkelige ved at unblade at trykke saadanne Altskytter, som kunne have Interesse for hele Finansforvaltningen, og det er den, at disse Bilag og Statsrevisorernes Betænkning, der indeholder disse Bilag, naturligtvis maa have en meget stor Betydning for det kommende Aars Finansudvalg. Naar Finansloven foreligger for Rigsdagen, vil dette Udvalg kunne ty til Statsrevisorernes Betænkning fra tidligere Aar og der faa mange Oplysninger, som hverken kunne findes i Anmærkningerne til Finansloven eller paa anden Maade, og som derfor paa ny maatte erhverves fra vedkommende Ministerium, naar det ikke her fandtes aftrykt. Jeg tror i det hele taget, at Flertallets Stilling til dette Spørgsmaal noget synes at være influeret af, at de synes at mene, at naar Statsrevisorerne ere fornøjede, kunne vi ogsaa være fornøjede, men det er ikke den statsretlige Stilling. Statsrevisorerne have ikke at tage nogen som helst Beslutning, men at henlede Rigsdagens Opmærksomhed paa de Punkter, der eventuelt kunne foranledige Rigsdagen til at fatte Beslutning. Naar det saa kan være tvivlsomt, om et vist Dokument kan have Betydning i saa Henseende eller ikke, gør Statsrevisionen kloget og rigtigst i at lade det trykke. Den ærede Ordfører gjorde den Bemærkning, at Statsrevisorernes Tilbøjelighed til at lade indhente og aftrykke saadanne Oplysninger formentlig var et Udslag af den samme Tendens, som ledede Rigsdagen — jeg antager, den ærede Ordfører nærmest mente det andet Ting — til at gaa temmelig nøje i Detail med Hensyn til Finansloven og Finanshusholdningen i det hele. Ja, det er det rimeligvis ogsaa, men jeg finder, at det er saa overmaade rigtig, at Rigsdagen virkelig udøver en effektiv Kontrol med Hensyn til Finansforvaltningen, og den eneste Maade, hvorpaa den kan gøre det, er dels ved Finanslovbehandlingen og dels ved Statsrevisionens

Gennemgang. Naar man lever under ordnede konstitutionelle Forhold, hvor der forudsættes et absolut Tillidsforhold mellem Rigsdag og Regering, kan det være meget rigtig, at Rigsdagen kan overlade overordentlig meget til Regeringen og give den fri Tøjler, men det er jo ikke den statsretlige Forfatning, hvorunder vi leve nu. Vi leve nu og ville formodentlig i Fremtiden komme til at leve under Forhold, hvor det ikke kan siges, at den paagældende Regering nyder ubetinget politisk Tillid hos begge Ting, og naar det er saa, gør Rigsdagen klogt i, naar den vil hævde sin Stilling, at sørge for at faa alle de Oplysninger, der kunne sætte den i Stand til at bedømme, om der gaas rigtig frem med Hensyn til Finanshusholdningen, og det stemmer jo bl. a. med, hvad Professor Magen i sin Statsret siger, at det er Statsrevisionens Opgave i det hele og i det enkelte at undersøge, om Administrationen i det hele og i det enkelte har ført Statshusholdningen paa fornøftig Maade. Det er det, Statsrevisionen skal undersøge og henlede Rigsdagens Opmærksomhed paa og sætte Rigsdagen i Stand til at bedømme. Skulde man anke over noget med Hensyn til Statsrevisionsinstitutionen, vil jeg langt snarere sige, at den er ikke effektiv nok, i Virkeligheden har Statsrevisionen ikke Afgang til at blive bekendt med, hvad der passerer i Statens Husholdning i det Omfang, man kunde ønske. Naturligtvis kan Statsrevisionen ved at gennemgaa Regnskabet og Bilagene komme under Vejr med, at Administrationen har forsynet sig lige over for Bevillinger eller har givet Penge ud paa uforsvarlig Maade, og saa kan den gøre Anskrig og paakalde Rigsdagens Beslutninger; men der kan ske Hundreder af Ting, som Statsrevisorerne ikke have fjerneste Afgang til at blive bekendte med, fordi Statsrevisionen formentlig ikke er sat i det rigtige Forhold til den administrative Revision. Jeg kunde tænke mig en Ordning, som vilde give Rigsdagen langt mere Haand i Hante med Statshusholdningen; det var den, at det ved Lov blev paalagt den administrative Revision at være Rigsdagens Statsrevision til Disposition og give denne Meddelelse om alle de Tvivlsspørgsmaal, der i Aarets Løb ere fremme, saa kunde vi faa en virkelig effektiv Statsrevision. Hermed skal jeg saa forlade dette Spørgsmaal. Jeg tror ikke, det skal kunne siges, at den Opfattelse, det ærede Flertal har udtalt, er Udtryk for hele Rigsdagens Opfattelse. Det er muligt, den kan være det for dette Tings Flertals Vedkommende, endskønt jeg ogsaa betvivler det, men for det andet Tings Opfattelse tror